

РЕШЕНИЕ

№ П-3712/2013 г.

София, 16.12.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, във връзка с чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация, разгледа жалба рег.П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“.

Н.Т.Х. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, която е насочена срещу отказ на директора на ОУ „Й.К.“ да му предостави информация свързана със синът му – Т.Х. Жалбоподателят сочи, че на 07.05.2013г. е подал заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД до директора на училището, в което учи синът му. На заявлението не е получил отговор в законоустановения срок.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка, която да установи наличие на извършено нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на училището.

Към жалбата като доказателства са приложени:заявление с рег.№209/07.05.2013г. до ОУ „Й.К.“.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ОУ „Й.К.“.

На 22.02.2013г. е депозирано в деловодството на Комисията писмено становище от ответната страна в производството. Администраторът на лични данни твърди, че не е предоставен достъп на исканите със заявлението документи, съдържащи лични данни на

сина на господин Н.Т.Х. Като мотив, които се изтъква за непредоставянето на документите е наличието на спор подсъден на Административен съд-София град по повод Решение №Ж-33/08.05.2013г. на КЗЛД.

Изразява се становище, че случаят касае искане за достъп до обществена информация, регламентирана подробно в ЗДОИ.

В КЗЛД е постъпила жалба с рег.№Ж-33/04.02.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“. Предмет на тази жалба е отказ на директора на ОУ „Й.К.“ да предостави достъп до документи, в които се съдържат личните данни на Т.Х.-син на жалбоподателя.

Комисията се е произнесла по жалбата, като е приела същата за основателна, отменила е отказа на администратора на лични данни да предостави достъп до документи съдържащи лични данни и е издала задължително предписание, с което е задължила училището да предостави исканият достъп.

Решението на КЗЛД е оспорено пред АССГ от страна на ОУ „Й.К.“. По повод жалбата на училището е образувано дело с №5456/2013г. на 37 състав на АССГ.

Жалбата на Н.Т.Х., по която КЗЛД вече се е произнесла и настоящата жалба са аналогични със сходен предмет: отказ на администратор на лични данни да предостави достъп до документи. Спорът по второто жалба е преюдициален на спора по първата, по която има образувано съдебно дело.

С решение на КЗЛД, взето на редовно заседание, проведено на 14.08.2013г. производството по жалбата е спряно.

При извършена служебна проверка в деловодството на АСГГ е установено, че по образувано дело с №5456/2013г. на 37 състав е постановено определение №5412/07.08.2013г., с което е оставена без разглеждане жалбата на ОУ „Й.К.“, поради незаплащане на дължимата държавна такса и производството е прекратено. Определението на АССГ е влязло в законна сила на 23.08.2013г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В жалбата господин Н.Т.Х. оспорва мълчалив отказ на директора на ОУ „Й.К.“ по повод подадено от него заявление за достъп до документи, в които се съдържат лични данни на сина му. Документите, до които се иска достъп са: доклад на ресурсния учител Анна Заркова до директора на училището, в който са отразени проблемите с поведението на сина му Т.Х. от месец декември 2012г. и други доклади и жалби, свързани с поведението на сина му Т.Х. От изложеното следва, че заявителят не иска достъп до лични данни, а по-скоро достъп до документи, които имат връзка със синът му. Във втората точка от заявлението за достъп, не са и индивидуализирани документите, до които са иска достъп.

ЗЗЛД в Глава пета предвижда реда и начина, по който лицата следва да упражнят правата си пред администраторите на лични данни и по-специално- правото си на достъп до отнасящите се за тях лични данни.

В чл. 29, ал. 1 от ЗЗЛД е закрепен принципът за правото на достъп на физическото лице до отнасящите за него данни, но това право не е абсолютно и упражняването му търпи ограничения, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, а именно- “в случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.“ Информацията извън личните данни, касаеща конкретното лице следва да бъде заличена от документите, копия от които то иска да получи от администратора на лични данни. Не случайно в чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД законодателят сочи естеството на информация, която следва да се предостави на лицето при упражняване на правото му на достъп до лични данни, а именно:

1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него.

От така изложеното е видно, че информацията, която следва да бъде предоставена на лицето има по-скоро информативен характер, даваща отговори, свързани с обема и начините на обработване на личните му данни. В подкрепа на така изложения извод е начинът, по който е регламентирано задължението на администратора на лични данни да предостави информацията в чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД, който сочи, че информацията-предмет на достъпа до лични данни “може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице“.

Проблемът, който се явява при така регламентирания право на достъп до лични данни произтича от разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗЗЛД, който гласи: “ Физическото лице може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон“, Понятието “копие от лични данни“, тълкувано като “копие от документи“, на практика не кореспондира с идеята за естеството на информацията-предмет на достъпа такава, каквато е дефинирана в чл. 28,

ал. 1 от ЗЗЛД. Изхождайки от легалната дефиниция за “лични данни“ на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и §1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД не следва, че понятието “копие от лични данни“ следва да се отъждествява с понятието “копие от документи“. Очевидно се касае за неточност на израза или по-скоро в масовото му тълкуване, тъй като съществуват множество нормативни актове, в които изрично се борава с понятието “копие от документи“ и съответно се регламентира реда за достъпа до тях.

Поставеният проблем, с който Н.Т.Х. е сезирал КЗЛД, засяга конкретно достъпът до документи, създадени по повод поведението на синът му в училището, до осъществяването на достъп до тях следва да се осъществи по реда на Закона за народната просвета, Закон за закрила на детето и други нормативни и поднормативни актове.

Искането на жалбоподателят, КЗЛД да извърши проверка на администратора на лични данни – ОУ „Й.К.“ и да установи, че той укрива информация за състоянието на Т.Х. в училището, което води до ескалация на напрежението и негативи върху цялото семейство, следва да се съобрази с наличието на правен интерес, да търси защита на правата си по реда на ЗЗЛД. Изложените в жалбата искания определят и нейния предмет, по отношение на който органът следва да предприеме действия в рамките на своята компетентност, съобразно законовите разпоредби и тълкуването на правната норма на чл.26 от ЗЗЛД. Липсата на правен интерес в конкретната жалба се обуславя от факта, че със заявлението за достъп до лични данни не се иска достъп до тях, а се иска достъп до документи, което е нещо различно.

Следва да се отбележи, че КЗЛД излезе със становище №Д-282/19.07.2013г., относно: Приложение на Глава пета от Закона за защита на личните данни във връзка с постъпили искания и жалби от физически лица, отнасящи се до упражняване на правото на достъп до собствени лични данни чрез получаване на копия от документи, съдържащи лични данни. Със становището Комисията прие, че правото на достъп до лични данни по смисъла на чл.26, ал.1 във връзка с чл.28, ал.1 от Закона за защита на личните данни **не включва получаването на копия от документи**, създавани и/или съхранявани от администратора на лични данни.

С оглед гореизложеното, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. На основание чл.55, ал.1 от АПК възобновява спряното административното производство по жалба рег.№ П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“, поради факта, че основанието за спиране на производството е отпаднало.

2. На основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 и т.6 от АПК, обявява жалба рег.№ П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“ за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/